

دلوري او گرانی پر سر جگړه

د سر ميلادي کال د شروع څخه بيا تر اوسه پوري په ټوله نړۍ کې د خوراکي موادو نرخ په بېساري توگه لوړ سوی او وضعه داسي لوري ته روانه ده چې داسي نه ليدل کيږي څوک دي په اساني سره هغه مهار کړي . د نړۍ په زياتره سيمو کې د مرکزي امريکا څخه را نيولي بيا تر افريقا او آسيا پوري د وړو او ناتوانه خلکو لخوا چې د عادي ورځني خوراکي موادو د رانيولو وس يې دلاسه وتلی دی د انساني خېنم يوه لويه څپه را پارولي او پراخ اعتراضونه يې را پورته کړي دي . د کارائيب په هائيتي کې خېنمېدلي پرگني دجمهوري رياست پر ماني باندي ور ودانگله، په بنگله دېش کې د نساجی شل زره کارگر و بازارو ته را ووتل او د پوليسو سره لاس او گرواېوان سوه . د جنوبي افريقا د پولاکاوا په ښارکي په زرگونو تنو د ډوډۍ د نشتوالي پر سر مظاهري وکړې ، په مصر ، موريتانيا، مورنيق او سينېگال کې د لوري پر سر بلواوي وسوي ، په ازبکستان، يمن، بوليويا اندونيزيا، اردن، مراکش، نايجريا، مکسيکو او ... د خوراکي موادو د گرانی او لوري پر سر د خلکو خېنم لويه مرگ ژوبله را مينځ ته کړه . د ملگرو ملتو د سازمان د چارواکو په وينا ۳۷ هيوادونه چې دهغو له جملې نه ۲۱ يې افريقايي هيوادونه دي په دغه بحران کې ښکېل او همدا اوس د لوري، گرانی او د ډوډۍ د نشتوالي پر سر د بلوا او سياسي بي ثباتيوسره مخامخ دي . په ملگرو ملتو کې دغذايي سازمان رئيسه، مېرمن جوزت شيران د وړو د راپاڅېدو په هکله ويلې دي چې مورواوس په نړۍ کې دلوري نوي څهره وينو، مور د تاريخ د هرې زمانې نه زياته لوړه په ښارو کې وينو، مور يې دسر په سترگو وينو چې په مغزو کې خوراکي مواد سته خو خلک يې د رانيولو توان نلري.

دغه ټول داسي نه دي چې گني يوه خبري تېروتنه دي وي، دغه پدیده يو ژوندی واقعيت دی چې د سرمايه داري نظام په دغه روان يکر دوران کې يې بېرني وده درلودلې او يوه پوره حساب سوي لاره يې وهلي ده . د گارډين ورځپاڼي د جهاني بانک د قوله ليکي چې د خوراکي موادو نرخ ددرو کالو په اوږدو کې په سلو کې تر اتيا زيات جگ سوی دی . د گرانی دغه لړۍ لا زياتره هغه مواد متاثره کړي دي چې دغريبو او د ټولني د پراخو زحمتکښو پرگنو خواره دي . مثلاً د وريجو بيه د تېر کال څخه بيا تراوسه پوري دوه چنده زياته سوي او غنم په سلو کې ۱۳۰ لوړ سوي دي . مخکي کارپوهانو په جدي توگه په دې هکله د خطر ږغ را پورته کړی وو او ويلې يې وه چې د ارزانی وخت نور تيرسوی دی ، گرانی را روانه او هغه به لږ تر لږه تر يوې لسيزي پوري ثابته پاتې سي . خو دغه شاني اخطارو ته پاملرنه نه کېدل او د هغه پر سر به د نړۍ لويو انحصاري رسنيوسرپوش ايښاوه.

مسلماً په پورتنيو هيوادو کې که دغه اعتراضونه په سوله ايزه توگه تر سره سوي وای نو د اخبارو په لومړيو مخو او دخبروپه سرخط کې نه راتلل ،واکمنوبه د غله دانو او غذايي موادو د گرانی بحران ته د يوه عادي گزارش په توگه په يو کنج کې ځای ورکاوه . خو اوس چې خبره غرکه سوېده ، نړۍ وال بانک او دپيسو نړۍ وال صندوق چې د نړۍ دوه قدرتمنده اقتصادي نهادونه دي ناچاره سوه په خپله کلنی گډه غو نډه کې چې تيره مياشت (اپريل) په واشنگتن کې جوړه سوه، وضعه خورا جدي وينځي او د عواقبو په هکله يې اخطار ورکړي . هغوی اندېښمن دي ! چې د خوراکي موادو دپيې لور تيا به د سلگونو زرو انسانانو د مرگ په بيه تمام سي . همدا اوس په نړۍ کې ات نيم سوه ميليونه انسانان د مطلقې لوري سره مخامخ دي او هره ورځ په سلهاوو تنه مري . اقتصادي سازمانونه اټکل کوی چې دغه تازه بحران به سل ميليونه نور انسانان د فقر و کندي ته ور شوه کړي . نړۍ وال بانک په عاجله توگه و اړو هيوادو ته د پنځه سوه ميليونو ډالرو دراتولېدو غوښتنه کړېده . دغه بانک اوس غواړي په دې پيسو داسي يو مشکل حل کړي چې پخپله يې رامینځته کړی دی.

که څه هم دمرستو دغه شاني غوښتنه په دغه شاني يو بحراني حالت کې به ښايي يو اهم کار وي ،خو دا په اوبوکي پر لويه باندي د تېرېدو په معنی ده ،دستونزي اوږد مهاله او اساسي چاره نسي کولای . دبلي خوا دانشاني ظاهري غوښتنې په کراتو دملگرو ملتو د سازمان او د دولتو د رئيسانولخوا تر سره سوي دي خو هيچا پر خپلو وعدو عمل نه دی کړی . په نړۍ کې اوس اوس داقتصادي مرستو سياست رنگ بدل کړی دی . دکريستين نومي يوي انگليسي مرستندويه سازمان په خپل وروستي گزارش کې ويلې دي ، هغه اقتصادي بودجې چې ترټولو لويه برخه يې بايد د فقر سره د مبارزې او د فقيرو هيوادو سره د بېوزلی د مينځه وړلو په لاره کې مصرف سوي وای، نو په ځينو

هيوادو کي دهغي يوه يا ټوله برخه د ټروريزم سره د مبارزې دپاره وقف سوېده . ددې خبرې مانا داده چې ددې وروسته به د مخکني پلان سره سم و دي هيوادو ته به داسې مرستې چې د عامو خلکو دائيمي پرده په وسې ورنکول سي . دبلي خوا هغه خطر چې د سپټامبر د يولسمې نه را وروسته د پرمختللو ټولنو ثبات يې د تهديد سره مخامخ کړی وو، اوس هغه خطر په داسې يوه ساره باد باندې اوبنتی دی چې ددې خاوريني گړې بېوزله ولسونه او ټولني ديوه سره لړزوي . مرستندويه هيوادونه اوس د غريبو هيوادو د لومړنيو اړتياو په تهيه کولوکې پاتې ندي راغلي بلکه سمدم پر هغه باندې تله تيروي او د اقتصادي مرستو په عوض کې خپله ټوله سرمايه د خپلو گټو د ساتلو او د هغه د ډيرولو دپاره په کار اچوي.

ددې بحران ځيني علتونه

د خوراکي موادو کمبود او د هغوی د نرخ لوړتيا بېلابېل اړخونه او علتونه لري چې په ظاهره يو ډبل سره ورته والی نلري ، خو په بطن کې ټوله په ځينځري ډول يو په بل کې سره پېيلې دي . د نړۍ وال بانک د رئيس او د پيسو په نړۍ وال صندوق کې د نوموړي همکاران داسې فکر نه کوي چې دغه بحران دي گني د اوسني سيستم زېږنده وي . ددې ښاغلو په گمان داسې بحرانونه ځکه مينځته راځي چې لائراسه هرڅه " په نړۍ وال آزاد بازار کې " د دوی په خوښه پرمخ نه ځي . په همدې خاطر نارې وهي چې نوښتگرانه او ابتکاري گامونه بايد واخيستل سي ترڅو خطا کاري ونسي . د دوی له نظره که پر غذايي موادو دولتي کمکونه تر سره سي يا که پر صادراتو گمرکي ماليات لږشاني زيات سي او يا که نرخونه ددولت لخوا وټاکل سي ، نو دا يوه لويه خطا کاري گڼل کيږي . په واقعيت کې داټول دداسې يوه نظامه څخه سر راباسي چې د ډيموکراسۍ په نامه وطنونه لاندې کوي،دولتونه يې را چپه کوي ،زېرمې يې ځني وړي ،خو و وړو ته يې خواره نسي برابرولای، د هغوی نسونه نسي مرولای ، هغوی ته کار نسي پيدا کولای خو کله چې خبره د ترقۍ، او پرمختيا راسي نو بيا دپړډاگ پاتې هيوادو په استازيتوب داسې ارقام وړاندې کوي چې څوک هېښ ورته پاتې کيږي . دغه نظام په خپلو معاملو او دلاليو کې واقعاً جادو کوي او ان کولای سي جگړې، بغاوتونه، مرضونه، سيلابونه، زلزلې، وچکالۍ... او اوس ترهر څه نه زيات لوړه او قحطي دځان دپاره په طلايي سکو باندې اړوي او هغه بيا دخپلو سرمايه دارانو و بانکي حسابو ته ور شوه کړي . په دې کرغېرن او بدنامه نظام کې اقتصاد د قدرت پر قاعدې اود سود پر منطق ولاړدی او و بل هېڅ انساني او اخلاقي نورم ته د مکلفيت احساس نکوي . کله چې امريکا او اروپا فکر وکړي بايد خپله وابستگي د تيلو پر توليد کورنکو هيوادو باندې کمه کړي نو د غير فسيلي دانو د کښت څخه چې د تيلو پرځای د سوخت د موادو په شکل کارېدای سي، ملاتړ کوي . هغوی په دې کې ري نه وهي چې دا کار به عملاً و انسانانو ته د غذا د لومړنيو موادو پر توليداتو باندې ناوړه اثر وکړي او هغه به کم کړي، او کله چې مواد کم او تقاضا ډېره وي نو کمبود خو خودبخوده د نرخو لوړېدو باعث گرځي . همدا وجه ده چې د رقابت په بازار کې يعني په هغه ځای کې چې نرخونه پخپل سر ټاکل کيږي، نو هرڅوک دا کوښښ کوي چې هغه مدام د خپلي خوښې پر مرام سره لوړ ولاړسي ترڅو گټه يې ډيره سي . په اوسني سيستم کې د "آزاد تجارت" معنی بس ده همدا.

دبلي خوا د امريکا دلويي غوښتنې او اشغالگرانه نړۍ وال سياست په نتيجه کې د مينځني ختيځ لگي درکي او بي ثباتۍ زور اخيستی دی . د عراق او افغانستان د جگړو پای لاندی معلوم او په سراب پسې ځغاسته ده، ددې وضعي دغه هيوادونه او ټوله نفت خېزه سيمه او نړۍ ديوه لوی بحران سره مخامخ کړېده . په نتيجه کې و نفتي موادو ته د لويو هيوادونو زياته تقاضا ددې مادې نرخ د کنټروله ايستلی او ورځ تر بلې و اسمان ته خېژي . ددې وضعي دموادو په انتقالاتي بهير کې هم جدي بدلونونه او خنډونه راوستي دي ، د امريکايي ډالر نرخ را ټيټ سوي او په راکړه ورکړه يې څوک زړه نه ښه کوي ... دغه څه ددې بحران ځيني آني علتونه گڼل کېدای سي چې خود بخوده په نړۍ کې د نورو بحرانو زېږنده دي .

د پرانيستي اقتصاد چلند چې د آزاد بازار پرقوانينو ولاړ دی نو نن يې و سود خورانو اوچپاولگرانوته لانوره هم موقع ورکړېده چې د هغوی په گټه کار وکړي . د مالي سرمايي راکړه ورکړه، يعني د سود خورانو او چپاولگرانو لخوا دسرمايي څخه د عاجلي گټې او سود لاسته راوړنه ،احتکار د نفتو، طلا ، غنماو وريجو بازار په ډېر بېرحمي سره متاثره کوي . په واقعيت کې دا د خوراکي موادو دلالان، سود خوران ، لوی سوداگران، نړۍ وال محتکيرين او ډيورس او بازار بازيگران دی چې وچه گټه يې په پام کې نيولې اوپر هېڅ شي سرپه نکوي . هغوی په دغه بازو کې او هغه بي ثباتي او پخپل سري چې له همدې کبله په نړۍ وال بازار کې را مينځته سوي ده نو هغوی د خوراکي او غذايي موادو و بورس ته مخ را اړولی دی چې هم بي درکه گټه لري او هم ناتمامه تقاضاپکښې پرته ده .

همدارنگه، کله چې په امریکا کې د مالي بحران هینمه غټ بانکونه او د «ارنون» غونډې لوی شرکتونه دېوالي کره نو په نړۍ واله کچه به هر ځای د «تاوانیانو» خبرې کېدلې خو هیچا هم به د «گټونکو» نوم نه اخیست. مگر داسې نده چې په هره بازي کې کله چې «بایلونکي» وي نو په مقابل کې یې «گټونکي» هم وي. دلته تاوانیان چې د لویو سرمایه دارنو په پرتله کم مایې کوچني سهم لرونکي وه را مخته سوه خو د گټونکو درک ورک سو، د هغوی نوم چا وانه خيست چې دا څوک وه؟ ډیر کتونکي په دې خبره سلا دي چې اصلي گټونکي خو د وسلو او پوځي مهماتو د جوړولو لويي فابريکې، کارخانې او په نړۍ وال عرصه کې د هغوی لوی سوداگران، دلالان او د جگړو بلونکي دي چې په تریلیونو ډالرو معامله تا وبالا کوي او اوس هم لگيا دي همداسې یې فعاله وساتي. په دې ورځو کې ټول شاهد دي چې امریکا کله په اسيا يا افريقا يا جنوبي او مرکزي امریکې کې د خپل گټو او ملي امنیت خبره کوي نو ددې يا هغه هیوادو د ټولنيزي پرمختیاوو، پر خپلو پښو باندي د هغوی درېدل، د ولسي پرگنو د فقر له مینځه وړل او دورځنی اړتیاو په تأمین او د نرخو په جگړو کې ری نه وهي بلکه د ډېرو موډرنه، وژونکو او مخربو وسلو و تهیه کولو او د هغه د پلورلو و بازار ته مخ را اړوي او هر ځای یې د پوځي اډو و جوړېدو ته زور ورکړی دی.

اوس امریکا، اروپا او تر یوه حده پوري جاپان چې د نړۍ د سرمایه دارانو درې گډ شریکان دي او دیوه اوبل د گټوڅخه دفاع کوي په یوه ترتولو ناوړه اقتصادي وضعه کې لاس او پښې وهي. پر دې هیوادو باندي یوې هولناکه اقتصادي بحران سایه غوړولې ده. همدغه هیوادونه په تیره پېړۍ کې دوه ځله و همدغسې حالت ته راوتلي وه او هغه یې ازمويلی دی. په هغه وخت کې و دغسې حالت ته د سرمایه دارۍ په دننه کې عمومي بحران ویل کېدی. دداسې بحران څخه یوازنی د وتلو لار د لومړۍ او دوهمې نړۍ واله جگړو د اور بلول وه. البته هغه بحران چې پر لاري دی د تیرو بحرانو سره ورته کول به ښایي یو بدبینانه او عجولانه نظر وي. خو، خوشبینه اقتصادي کارپوهان هیله من دي چې د عادي کارو په سمبالولو سره به دا پلا دغه بحران بېله دېنه چې جدي ضرر پېښ کړي، هغه به شاته پاتي سي. اما فکتونه او واقعیتونه بیا بل څه وايي، ددې ډلې په مقابل کې یوه بله ډله نظر ورکوي چې دغه بحران به دونه ژور سي چې ان د روان نړیوال اقتصادي موډل و عمر ته به د پای ټکی ورکړي.

ډیر کتونکي د لوړې دغه ولسي خېنم د لوړې د «تسونامي» په نامه یادوي. د هغوی په باور د اوسني بحران دوام او د نړۍ په پوځي برخه کې دغه اوسنی سرسام اوره لگښت چې د میلیونو انسانانو د خولې د گولې او د هغوی د ژوند په بیه تر سره کيږي، په نړۍ واله عرصه کې به لا زیاتي نوري لگي درگي او بحرانونه را مینځته کړي چې و یوه وړانونکي طوفان ته به لاره پرانیزي، او دا به د ثروتمنده او د حاله وتلي هیوادونه هم وځپي. هغه وخت به وضعه نه په پنځه سوه ملیونه ډالرو بلکه په هغه تریلیونو ډالرو هم چې همدا اوس پر پوځي مهماتو باندي لگيږي، مهار نکړای سي.

یادونه: په دغه لیکنه کې د لوموند ډیپلوماتیک، د گارډین، د واشنگتن پوسټ، کرسچن ساینس مانیتور د ورځپاڼو، د بي بي سي او دغه لاندې منابعو څخه کار اخیستل سوی دی.

<http://www.guardian.co.uk/environment/2008/apr/09/food.unitednation>

<http://www.globalpolicy.org/soecon/trade/subsidies/2002/10stopdumping.pdf>

<http://www.counterpunch.org/terral10172008.html>